

Harmadik jogalap: az anyagi jogerő megsértése. A felperes szerint a Törvényszék és a Bíróság által az előző támogatással kapcsolatosan hozott ítéletek jogerősek azon tény tekintetében, hogy a támogatás nem az exportot, hanem a harmadik piacokra való belépés költségeit részesíti előnyben, valamint azon ténnyel kapcsolatosan, hogy pusztán a belső piacot közvetlenül érintő állami támogatásokra vonatkozó elvekre történő általános jellegű utalások nem elegendőek egy, harmadik piacokat közvetlenül érintő — és egyébként jelentéktelen összegekre vonatkozó — támogatással kapcsolatos határozat megindokolására. Márpedig a Bizottság az új határozatban figyelmen kívül hagyja a jogerőt és a fent hivatkozott elveket csak látszólag alkalmazza.

Negyedik jogalap: a kontradiktórius eljárás elvének és a 659/99/EK rendelet 20. cikkének megsértése. Bizonyításfelvétel hiánya. Ezzel kapcsolatosan a felperes megjegyzi, hogy a Bizottság a határozatot egy olyan, a kedvezményezett vállalkozást érintő 2009-es egyetemi tanulmány vizsgálat kritériumaként történő felhasználásával fogadta el, amelyet a Bizottság nem küldött meg az érintett feleknek és amelyet nem tárgyalt meg velük az új határozat meghozatalát megelőzően.

Ötödik jogalap: az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének, valamint az 1998/2006/EK rendelet 1. cikke (1) bekezdése d) pontjának és 2. cikkének megsértése. Az anyagi jogerő megsértése. Kontradiktórius jelleg. Az Olasz Köztársaság úgy véli, hogy a kérdéses támogatások a Szerződés 87. és 88. cikkének a *de minimis* támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1998/2006 rendelet hatálya alá tartoznak, mivel összegük három év alatt nem éri el a 200 000 eurós határt. Ezért nem minősülnek állami támogatásoknak, és ezért nem kell azokat bejelenteni. E rendelet volt alkalmazandó, mivel azon körülmény, hogy nem exporttámogatásokról volt szó, jogerőre emelkedett.

Hatodik jogalap: az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) és e) pontjának és a 70/2001/EK rendelet 4. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértése. A kérdéses támogatások mindenesetre az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának értelmében a közös piaccal összeegyeztethetőek voltak, mivel azok célja a közösségi vállalkozások nemzetközivé válásának elősegítése volt. A határozat nem vette át ezt az elemzést.

Hetedik jogalap: a 659/99/EK rendelet 14. cikkének és az arányosság elvének megsértése. Mindenesetre a Bizottság a támogatás összegét túlzóan számította ki: a tényleges támogatás a visszatérítések kifizetése napján hatályos referenciaérték és a támogatott érték közötti különbségből, és nem a finanszírozások engedélyezésének napján (vagyis sokkal előbb) hatályos referenciaérték és a támogatott érték közötti különbségből ered.

Ezen túlmenően az Olasz Köztársaság az indokolási kötelezettség és a jogos bizalom elvének megsértésére hivatkozik.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. oldal).

2010. június 7-én benyújtott kereset — Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság

(T-262/10. sz. ügy)

(2010/C 221/82)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Microban International Ltd. (Huntersville, Amerikai Egyesült Államok) és Microban (Europe) Ltd. (Heath Hayes, Egyesült Királyság) (képviseelő: M. S. Rydelski ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a 2,4,4'-triklór-2'-hidroxidifenil-éternek az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő műanyagok és műanyag tárgyak előállításához felhasználható adalékanyagoknak — a 2002/72/EK irányelvben foglalt — uniós listájára történő fel nem vételéről szóló, 2010. március 19-i 2010/169 bizottsági határozatot (HL 2010. L 75., 25. o.), és

— a Törvényszék kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetükben a felperesek a 2,4,4'-triklór-2'-hidroxidifenil-éternek az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő műanyagok és műanyag tárgyak előállításához felhasználható adalékanyagoknak — a 2002/72/EK irányelvben (¹) foglalt — uniós listájára történő fel nem vételéről szóló, 2010. március 19-i 2010/169 bizottsági határozat (az értesítés a C(2010) 1613. számú dokumentummal történt) (HL 2010. L 75., 25. o.) megsemmisítését kérik az EUMSZ 263. cikk alapján.

Kereseti kérelmeik alátámasztására a felperesek a következő jogalapokat terjesztik elő:

Először is, a megtámadott határozat nem felel meg a keretrendeletben (?) szereplő engedélyezési eljárásnak, mivel nem volt megfelelő jogalap az elfogadására.

Másodsorban az alperes által elfogadott, az érintett termékek az adalékanyagok uniós listájára kockázatkezelési döntés nélkül történő fel nem vételére vonatkozó határozat, amely kizárólag az eredeti engedélyezésére irányuló kérelem visszavonásán alapult, sérti az érintett termék engedélyezési eljárását.

Harmadsorban az alperes megsértette a felperesek jogos elvárásait, mivel nem biztosított lehetőséget az érintett termék eredeti kérelmezőjének felváltására.

Végül a megtámadott határozathoz vezető eljárás nem volt összhangban az uniós jog olyan általános elveivel, mint a gondos ügyintézés, az átláthatóság és a jogbiztonság elve.

(¹) Az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő műanyagokról és műanyag tárgyakról szóló, 2002. augusztus 6-i 2002/72/EK bizottsági irányelv (HL 2002. L 220., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 535. o.)

(²) Az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyakról, valamint a 80/590/EGK és a 89/109/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. október 27-i 1935/04/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 338., 4. o.)

2010. június 16-án benyújtott kereset — Spanyolország kontra Bizottság

(T-263/10. sz. ügy)

(2010/C 221/83)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék — a jelen beadvány jogalapjainak I. részében említett okok miatt — semmisítse meg az Európai Bizottság

2010. május 11-i azon határozatát, amely elrendelte a Spanyolország által 2009. december 10-én elküldött időközi kifizetés iránti kérelem felfüggesztését;

— ismerje el az Európai Bizottságtól követelt azon kamatok megfizetésének jogosságát, amelyek a jogtalanul leállított időközi kifizetés iránti kérelmek tényleges kifizetéseinke késedelméből erednek;

— az alperes intézményt kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a Bizottság azon határozatának megsemmisítésére irányul, amely megszakította a Spanyolország által 2009. december 17-én elküldött időközi kifizetés iránti kérelem kifizetési határidejét. Az említett időközi kifizetés iránti kérelem, amely 2 717 227,26 EUR összeg kifizetésére vonatkozott, az Európai Szociális Alap Közösségi Fellelése Operatív Programjának felel meg, a Baleári-szigetek Autonóm Közösségének regionális versenyképességi célkitűzésének keretén belül (CCI 2007ESO52PO005).

Kereseti kérelmeinek alátámasztásaként a felperes a következő jogalapokra hivatkozik:

— a 2006. július 11-i 1083/2006 tanácsi rendelet (¹) 91. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése, mivel a Bizottság, anélkül, hogy igénybe vette volna olyan nemzeti vagy közösségi könyvvizsgáló szervezet közreműködését, amely igazolhatta volna az irányító- és ellenőrzőrendszerek működésének jelentős hiányosságait, illetve anélkül, hogy ilyen hiányosságok egyértelműen fennálltak volna, a megtámadott határozattal megszakította a Spanyolország által benyújtott időközi kifizetés iránti kérelem kifizetési határidejét.

— a Bizottság által elfogadott ellenőrzési stratégia megsértése, mivel a Bizottság amiatt szakította meg az említett időközi kifizetés iránti kérelem kifizetési határidejét, mert úgy ítélte meg, hogy a rendszerek könyvvizsgálatának hiánya jelentős késedelmet okoz a stratégia végrehajtásában, miközben az említett stratégia a Spanyol Királyság számára a rendszerek könyvvizsgálatának bemutatását 2010. június 30-i határidővel tette lehetővé.

— a jogbiztonság elvének megsértése, mivel a Bizottság azt rótta fel a Spanyol Királyságnak, hogy az nem hozta előre a rendszerek könyvvizsgálatát a Bizottság által jóváhagyott menetrendhez képest, ami miatt e követelmény nem volt előre látható a spanyol hatóságok számára.